

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/562/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.632.950/2025/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a közjegyző 11068/Ü/70161/2025/14. számú és a Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.632.950/2025/7. számú végzése ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint a végzések ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével.
- [3] 1.1. A közjegyző végzésével a végrehajtási eljárást megszüntette és megállapította, hogy az eljárás költsége 150 000 Ft eljárási díj, melyet az adós visel.
- [4] Végzésének indokolása szerint a végrehajtást kérő indítványozó mint jogosult kérelmére az adóssal mint kötelezettel szemben fizetési meghagyást bocsátott ki, amely kézbesítési fikció útján került kézbesítésre a kötelezettnek, és kellő időben előterjesztett ellentmondás hiányában jogerőssé vált. A jogerős fizetési meghagyás alapján a közjegyző végrehajtási lappal elrendelte a végrehajtást. A kötelezett rendkívüli ellentmondást terjesztett elő a fizetési meghagyással szemben, és a végrehajtótól származó okirattal igazolta, hogy az ellentmondásig felmerült végrehajtási költségeket a végrehajtónál megfizette. Ezért a közjegyző a fizetési meghagyásról szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmhtv.) 32. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján a végrehajtási eljárást megszüntette, és a végrehajtási eljárás során az ellentmondás előterjesztéséig felmerült költségek viselésére az adóst kötelezte.

- [5] A közjegyző végzésével szemben az indítványozó élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen a végzés teljes megváltoztatását, az adós rendkívüli ellentmondásának elutasítását, másodlagosan a végzés részleges megváltoztatását, az adós által viselendő végrehajtási költség összegének 220 000 forintban történő meghatározását kérte. Fellebbezése indokolásában hivatkozott arra, hogy nem álltak fenn a rendkívüli ellentmondás elfogadásának az Fmhtv. 32. § (2) bekezdése szerinti feltételei: az adós a végrehajtónak nem végrehajtási költség címén teljesítette a befizetést, a befizetéskor még nem jelezte az ellentmondási szándékát, csak később terjesztette elő az ellentmondást tartalmazó beadványát, ezért a költségek megfizetése nem az ellentmondással egyidejűleg történt meg. Hivatkozott arra is, hogy az ellentmondás nem tekinthető rendkívüli ellentmondásnak, csak „rendes” ellentmondásnak, így el is késett. A fizetési meghagyás ugyan nem kereste jelzéssel érkezett vissza a közjegyzőhöz, azonban a kötelezett jogi képviselője a fizetési meghagyást korábban átvette a közjegyzőnél, ezáltal már nem teljesül azon jogszabályi feltétel, hogy a kötelezett a fizetési meghagyást nem vette át. Utalt arra is, hogy a kötelezett ténylegesen már azelőtt tudomást szerzett a fizetési meghagyásról, hogy azt a jogerőt követően egyszerű postai küldeményként megkapta volna. Kiemelte, hogy a fenti két feltételt az ellentmondás benyújtásának időpontjában kell vizsgálni, függetlenül attól, hogy ezek korábban fennálltak-e. Érvelése szerint az ellentmondás még a végrehajtható okirat kézbesítéséhez képest is elkésett, ugyanis a jogerős fizetési meghagyás minősül végrehajtható okiratnak. Ezért az ellentmondást vissza kellett volna utasítani.
- [6] A végrehajtási eljárás megszüntetése tekintetében a másodfokú bíróság egyetértett a közjegyző döntésével és annak indokaival. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemelte, hogy teljesültek a rendkívüli ellentmondás benyújtásának és elfogadásának az Fmhtv. 32. §-ában írt feltételei. Az Fmhtv. 32. § (2) bekezdése ugyanakkor eltérően határozza meg az adós által az ellentmondás elfogadásának feltételeként megfizetendő és a végrehajtás megszüntetésekor viselendő költséget. Míg az előbbi kötelezettsége kizárólag a végrehajtás során felmerült, a jogosult által előlegezett költségekre terjed ki, az utóbbi az ellentmondás előterjesztéséig felmerült valamennyi költséget tartalmazza. Mivel az ellentmondás benyújtásának időpontjában a fellebbezésben hivatkozott 70 000 forint végrehajtási költség előlegezését a végrehajtó már előírta és arra felhívta a végrehajtást kérőt, viszont az előlegezésre ténylegesen az ellentmondást követően, de a végrehajtás megszüntetését megelőzően került sor, az ellentmondás benyújtásakor e költséget nem kellett figyelembe venni. A végrehajtás megszüntetése folytán azonban ezen a végrehajtói iratokkal igazoltan felmerült költség viseléséről rendelkezni kell, azt az Fmhtv. 32. § (2) bekezdése szerint az adós viseli. További, az ellentmondásig felmerült végrehajtási költségekről a végrehajtó nem tett nyilatkozatot, így azokról e döntésben nem kellett

rendelkezni. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a közjegyző végzését a költségek tekintetében részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

- [7] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a törvényszék és a közjegyző végzése ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével.
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint a törvényszék a fellebbezésében előadott két érvelését egyáltalán nem vizsgálta, holott álláspontja szerint ezekben önmagukban is döntő jelentőségű kérdéseket vetett fel. A másodfokú bíróság végzéséből ki kellett volna derülnie, miként kell értelmezni az Fmhtv. 32. § (2) bekezdését, ezt az értelmezést pedig a bíróság az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak szerint lett volna köteles megadni, figyelembe véve a miniszteri indokolást. A miniszteri indoklással nyíltan szembe helyezkedő bírósági álláspont értelemszerűen indoklásra szorul, ezért a bíróság köteles lett volna indokolni, miért kellett azt figyelmen kívül hagyni. Az olyan indoklás, mely sérti az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogszabályértelmezési kötelezettséget, sérti az indítványozó indokolt bírói döntéshez való jogát, mert a végzésből egyáltalán nem derül ki, hogy miért kellett a miniszteri indoklással semmiképpen nem összeegyeztethető módon értelmezni az Fmhtv. 32. § (2) bekezdését. Az indítványozó szerint mivel a bíróság nem indokolta, miért helyezkedett szembe a miniszteri indoklásból egyértelműen következő jogszabályértelmezéssel, megsértette az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, az indokolt bírói döntéshez való részjogosultságát. Az indoklás hiánya továbbá igazolja azt is, hogy a bíróság nem bírálta el érdemben és teljeskörűen a fellebbezést, amivel önmagában megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [9] Az indítványozó előadta, hogy az ügy szempontjából jelentős jogi kérdés megválaszolásának elmulasztása azt jelenti, hogy a bíróság önkényesen választotta meg, hogy mivel akart foglalkozni, ám ez a bírósági eljárás önkényes voltát jelenti, ezért a másodfokú bíróság végzése sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Különösen tisztességtelen volt az eljárás, mert a kifejezett hivatkozása ellenére sem foglalkozott a jelentős jogi kérdéssel.
- [10] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [11] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) bekezdése, 28. cikk], a

támadott bírói döntést, a Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.632.950/2025/7. számú végzését, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.

- [12] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont, Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont], hogy az indítványozó a panaszban valamely Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikke az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ennek állított sérelme nem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét {például: 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [13] Fentiek alapján az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikkére hivatkozó elemeiben nem felel meg az Abtv. 26–27. §-ában írt törvényi feltételnek.
- [14] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [15] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírlatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki a bíróság döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírói döntés felülmérlegelésére irányul.
- [16] Az előbbiek mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja

{erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróság a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálata tárgyává tette, és követhetően számot adott döntése indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]} Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.

- [17] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [18] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 20.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski
Nóra Edit s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró